

1886-07-08

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Molly Bech
Nanny Bech
Eline Lange
Johan Lange
Susette Maribo
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 35

DOKUMENTINDHOLD

Eline Lange skriver om sin bekymring for Joakim og Agnete Skovgaard.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 35

d. 7 Aug. 1886.

Kjære Joakim!

Nu har jeg igjen mange Skrivelser at takke for og især i Brevkortet idag var der jo en bestemt Fremgang. Gud ske Lov!

At Du vilde blive kjed af mine Breve fra forrige Uge eller tidligere vidste jeg jo nok i Forvejen og har jo ogsaa omtalt det i mine forrige Breve. At Frøken Bech i høj Grad misbilligede min Færd vidste jeg ogsaa; men har jeg fejlet, kan Du være overbevist om at ingen har lidt* saa haardt under det, som jeg selv, thi jeg er mindre skaansom mod mig selv, end nogen anden. Men nu maa Du bede Fr. Bech ikke tiere at gaa i rette med mig, heller ikke igjennem andre, thi hun er jo et kjær dog et kjærligt Menneske* og fuldt kan hun

|*det skulde da være Fader, som jeg ikke har kunnet skaane for mine Selvbebrejdelser. |

|*Fader og jeg har aldrig opgivet Haabet om at se Agnete igjen, men vi troede det var rigtigt at være forberedte paa en saadan Prøvelse. |

-2-

ikke dømme mig, da hun aldrig har gennemgaaet, hvad der blev mig tilskikket Ugerne før hin Mandag og Tirsdag**

Vi vilde vel næppe have lagt saa megen Vægt paa den Bjergtur, hvis Du ikke selv havde skrevet et Brev paa 4 Sider, hvori Du nøje beskriver baade Eders Uforsigtighed og Uheld ved den Lejlighed, men det har Du vel nu glemmt, Du har oplevet meget siden den Tid. – Fader og jeg har aldrig havt nogen Tvivl om at vor Herre vilde føre det Hele til det Bedste og havde sin vise Mening dermed, men om det blev paa den Maade, som det behagede os mest, kunde ingen Dødelig vide; Han har før sendt os Tilskikkelser, som vi vidste kom fra Algodhedens Kilde, uden at vi med vore Menneskeøjne kunde se, hvorfor det skulde være saadan. –

Naar vor Fader i Himlen vil give Agnete sit Helbred igjen kommer Prisen, Lovprisningen

|** Jeg haaber Du forstaar mig, ialfald skal Du ikke svare mig skriftlig, - vi tales vel ved engang igjen, om Gud vil! - |

-3-

af sig selv, som Du engang skrev, først og sidst for hendes Husbonds Skyld, jeg troer ikke jeg lyver, naar jeg siger, at vi har tænkt mere paa Dig end paa os selv. – At Du allerede har Øie for alt det Gode, der er kommen ud af den haarde Sygdom, glædede mig usigeligt, hvad der glædede mig mest af det Du nævnede, veed Du nok selv; bliv mer og mer klarsynet!*

Naar det nu bare ikke bliver for anstrengende for Fr. Bech, naar begge Nonnerne rejse. Caroline siger at det hjælper at lægge Ruller af Tøj under de ømme og trætte Lemmer, men det kjender jo maaske Fr. Bech. Man kan jo lave en Pølse af de uldne Stykker og lægg stikke ind under Ben, [Hale og Lægge], Arme, Ryg eller Lænder; der, hvor det gjør ondt. Nu var Petit her igjen; der er ingen, som det gjør mig saa godt at tale med; han har saa megen Erfaring, som Læge

[*Fader var saa umaadelig glad over Dit Brev igaar og syntes Du tog det, netop som det skulde tages. -]

-4-

og veed saameget, der kan følge efter en saa svær Sygdom, saa det gjør godt, naar han er tilfreds med Gangen i Sygdommen.

Du kan tro at jeg blev glad, da Du skrev at Agnete spurgte efter Breve, men endnu engang vil jeg bede Dig at vente med at læse for hende. Tal ogsaa saa lidt som muligt med hende, undtagen hvad Du kan fortælle af ligegyldige Ting. – Fortæl mig hvormeget hun sover nu; Sønnen er saa umaadelig vigtig, sagde Petit. Det var dejligt at hun kunde taale Mælk! – laftes kom Fru Maribo sildigt for at høre om vi vidste noget om Fr. Bech, hun og Fr. Molly B. var helt ulykkelige fordi de ikke havde faaet Brev. Heldigvis stod der jo i Dit at hun var kommen Søndag og hvilede sig, ja, hun maatte trænge til Hvile; det har været en svær anstrengende Rejse! Jeg følte en vis Tilfredsstillelse ved at en saa stærk Aand som Fru M. ogsaa kunde fantasere sig Ængstelse til, mere end nødvendigt. Thora var i Formid. ude at høre om der nu var kommen Brev, ja! og Fru Maribo var reist til Fru Bojesen.

[Husk nu paa at der er intet i Verden saa skjørt, som en Reconvalescent. Gid vi fremdeles maa faa gode og sande Breve! Moer

g ved samment, der den følge
 efter en saa svær Sygdom, saa det
 gik godt, naar han er tilfrisket med
 Gangen i Sygdommen. In du dør
 du er jo at jo, klar gik, In du dør
 at Agnete spurgte efter Brevet, men
 endes engang vil jo, bede sig at den
 de med at Brevet for kunde. Tal og
 saa saa det som muligt med kunde
 mistagen hvad du kan fortælle
 af Løjsgjalds Ting. - Fortæl mig
 hvor meget hun sover nu, søvner
 er det umiddelbart rigt, ligesom det
 Det var ligesom at hun havde læst
 Molt! -
 Løjsgjalds Brev fra Maribo sidst jo at
 hørte om vi vidste noget om Fr. Brev
 hun og Fr. Molt B. var heldigvis
 fortæller de Brevet fra Brev. Heldigvis
 stod det jo i Dik at hun var kommen
 Land, og hvilket sig, jo, hun maatte
 bringe til Maribo. Det var vort en
 saare anstrengende Rejse! Jo, folk
 en vis Tilfredstheds ved at en saa
 vort end som Fr. M. og den Brev
 fandt sig i Angstelse til, mere end
 nødvendigt. Thov var i Færd, end
 at hørte om det var kommen Brev
 ja! og Fr. Maribo var vist det Fr. Brev

2. 7 Aug.
 1886.
 SKOVGAARD-MUSEET
 KØBENH. Nr. 85
 Kære Joachim!
 Na har jeg iig mange Brevet
 at lade for og især i Brevet
 ind var det jo en bekendt Frem-
 gang. Gud den Lov!
 At du vilde blive god og mine Brev
 ve fra forrige, ligesom alle tidligere vidde
 jo jo nok i Forvejen og har jo
 og som om det i minde forrige
 Brev. At Fr. Brev. har jo
 misbilligede min Fort vidde jo ager
 men har jo fejlet, naar du vder over
 bevirkt om at ingen har lidt den
 hørte med det, som jo selv, det
 jo et mindre skam som med mig selv
 end nogen anden. Men en naar
 du bide Fr. Brev. de hørte at gas
 i velle med mig, heller de igennem
 anden, thi kun er jo at det og et
 dybt Minde og faldt den kun

+ +
 De domme mig, du har aldrig
 har gennemgaaet, hvad der blev
 mig tilbragt, begynde for min
 Maaned og Tivert. + +
 Vi vilke vel neppe have lopt saa me-
 gen Vagt paa den Bjergsiden, hvis
 du ikke selv havde været et Par
 paa 4 Fods, hvor du vilke bedømme
 de der Uforlignelighed og Utaal-
 vel den Lygtskud, men det har du
 vel nu gaaet, du har aplevet
 meget siden du Tid. — Fader
 og jeg har aldrig haft noget Tvil
 om at vor Fader vilke give os
 Hilsen til det Bælte og havde sin
 vilke Mening dermed, men om
 det blev paa den Maade, som
 det behøvede at være, kunde
 ingen Beteg. vide, Han har for
 sendt os Tilskud, som vi
 vilke som fra Algodheds Hilsen
 siden at vi end vor Maanedag-
 ne kunde se, hvorfor det Bælte
 var sendt. —
 Naar vor Fader i Hilsen vil
 give Agtelse til Hilsen og
 somme Poesen, Loopisning

af sig selv, som du engang
 blev, først og sidst for hendes
 Husbands Begjær, paa hvor de
 i Lyve, naar paa siger, at vi har
 lidt mere paa sig, end paa at
 selv. — At du allerede har paa
 for alt det gode, der er kommen
 ind af den hvide Lygtskud, glæder
 mig, især det, hvad der glæder
 mig, med at du du udmærket, ved
 du nok selv, blev med og var
 glædet! + +
 Naar det nu har de bliver for an-
 strengende for Fr. Beck, naar begge
 Navne rejse. Caroline siger at det
 tyder paa at lægge Ruller af Tøj, nu
 der de omme og trokke Lærerne
 men det gjælder jo maade Fr. Beck.
 Men den is lav en Pals af de
 vilke Stykker og læg, vilke ind
 under Ben, Brude, Ryg eller
 Lænder, der, hvor det gjøt andet.
 Naar Polit har igjennem, det er uigen, som
 det gjøt mig saa godt at tale med, har
 har en meget Erfaring, som Læge